

EEN BIJLMERLIEDJE

De Bijlmer bestaat vijftig jaar. Op 25 november 1968 kregen de eerste bewoners de sleutels van hun huis. Vanaf dat moment heeft de Bijlmer zich ontwikkeld tot een levendige, diverse, veelzijdige buurt. In Een Bijlmerliedje klinken elke keer als de naald de groef in het vinyl raakt, zweele soulstemmen. Ze geven lucht aan de twijfel, de hoop, de boosheid en het verlangen van tiener Sheila. Sheila wordt bewust van wie ze is, van wat ze wil en denkt. Ze vraagt zich af waarom ze 'typisch Aziatische benen' en steil haar heeft. Een meisje dat de grenzen aftast van wat mag van haar ouders, dat zich verzet tegen discriminerende taal, klassenverschil haarscherp aanvoelt, zich ergert aan leugens en afwijzing omdat ze echt wil leven en de wereld wil ontdekken.

Hoe kwam je op het idee voor dit boek?

"Mijn zoon wilde met een vriend een korte documentaire maken. De film mocht niet te lang duren en moest gemakkelijk uit te voeren zijn. Toen stelde ik hem voor om iets met Bijlmerliedjes te doen. Een Bijlmerliedje is in onze familie een begrip: (lichte) soul uit de jaren zeventig, beetje sentimenteel, goed om op te dansen en je houdt er een warm gevoel aan over. Hij vond echter dat ik er zelf iets mee moest doen. En zo geschiedde."

Heeft de Bijlmer een rol in je leven gespeeld?

"Ik heb van 1974-1980 in de Bijlmer gewoond, dat wil zeggen mijn gehele middelbare schooltijd. Het feit dat de Bijlmer zo ver van de binnenstad was gelegen, maakte dat afspreken met vriendinnen lastiger was dan toen we nog in Zuid woonden. Daarentegen kon ik gemakkelijker vriendschap sluiten met leerlingen die net als ik ver buiten de stad woonden. Dat resulteerde nogal eens in logeerpertijen waaraan ik warme herinneringen koester. We bespraken dan de echt belangrijke zaken des levens, zoals welke jongens we leuk vonden en waarom en wie verliefd was op wie, zaken van wereldbelang dus."

Wat voor herinneringen heb je aan die tijd?

"Ik herinner me vooral de opluchting dat we niet langer het enige gekeurde gezin in de wijde omtrek waren. Het voelde direct als thuis. Afgelopen zomer wilde ik vanwege mijn boek Dennenrode weer zien. De flat is echter afgebroken. Toch was het fijn om er weer te zijn. Ik had direct weer datzelfde gevoel van thuis met al die verschillende culturen en de relaxte onderlinge omgangsvormen. Bijzonder vind ik het, dat ze in de

bibliotheek op het Bijlmerplein mijn debuut *Het geheim van mevrouw Grünwald* in de kast hebben staan. Ik heb daar zelf zoveel uren doorgebracht en zoveel boeken geleend: nieuwe werelden hebben zich voor me geopend, zoveel onbekenden werden hartsvrienden."

Ben je met een nieuw boek alweer bezig?

"Ik ben weer met een nieuwe roman bezig. Het wordt een heel ander boek dan de vorige twee. Maar ik zal er opnieuw op een onnadrukkelijke manier kleur in aanbrengen, zonder er een statement van te maken. 'Gewone' gekleurde Nederlanders komen veel te weinig als levensechte personages voor in de Nederlandse literatuur."

Diana Tjin - *Een Bijlmerliedje*
€17,50 (In de Knipscheer)